AYNI AYA
AYNI GÖKYÜZÜNE BAKANLAR

Zeynep TOKATLI

Son zamanlarda yirmi yıllık hayatımda kendime nedense hiç sormadığım bir soruyu soruyorum: Ay hep bu kadar parlak mıydı? Hep gökyüzünün en güzel köşesinden bize bakar mıydı? Yoksa ben mi onu sadece dünyamızın uydusu gibi görüp varlığını kabul etmiştim? Galiba evet; Ay, benim için son bir aya kadar gecemizi süsleyen bir uyduydu. Ama Erzurum'dan geldiğimizden beri her gökyüzüne baktığımda kalbimde farklı duygular yeşeriyor.

Ben ilk defa teleskoba, yine İlkyar ile gittiğim Kastamonu projesinde bakmıştım. Çocuklar kadar heyecanlı, onlar kadar mutluydum. İki saat boyunca Ay'ın adım adım yer değiştirmesini gözlemlemiştim. O günden beri birçok çocuğun ilk teleskop deneyimine eşlik etmek beni çok mutlu ediyor. Yirmi yaşındaki beni heyecanlandıran o görüntü, onların dünyalarında nasıl etkiler bırakıyordur, kim bilir?

Erzurum'da da on gün boyunca neredeyse on farklı okulda teleskop kurup Ay'ı gözlemledik. Daha önce baktığımda sadece Ay'ı daha yakından görürken bu sefer çocuklarla Ay'ın kraterlerini bile gözlemleme fırsatı yakaladık. İlk günlerde Ay'ı bulmaya çalışırken öğretmenler ve öğrencilerle hep birlikte çabaladık. Sonraki günlerde biz de artık iyice öğrenip çocuklara sadece Ay'ı gözlemlemenin keyfini tattırmaya çalıştık.

Hınıs'ta iken incecik bir hilal olarak göz kırpan Ay, Tortum YİBO'da dağların arasından bize kocaman bir inci tanesi gibi parlıyordu. Sanki elimizi uzatsak Ay'ı tutacaktık. Ay, Erzurum'daki onlarca güzel anımızda bize hep eşlik etti. İşte bu yüzdendir ki artık Ay benim için daha anlamlı. Okuldan yurda geldiğimde, daha yeni yeni doğan Ay'ı gördüğümde aklıma Erzurum'da yaşadığımız onlarca güzel anı bir bir düşüyor.

Horasan YİBO'da önce önü kalın bulutlarla örtülü Ay'ı göremedik. Ardından gökyüzünün bize yaptığı jestle Ay yavaş yavaş süzüldü bulutların arasından ve bize eşsiz manzaralar sundu. Yine Horasan YİBO'da bize katılan Göknur abla ve Ender abinin gelişinde de Ay bizi seyrediyordu. O da gönüllülerin İlkyar ile kurduğu bağların derinliğine şahitlik ediyordu.

Ertesi gün Narman YİBO'nun yurdunun bahçesinde tüm gönüllüler yan yana, dağlara karşı bakarken de ardından, iki gün boyunca bize onlarca güzel anıyla eşlik edip yüzlerindeki gülümsemelerle bize neşe olan Göknur abla ve Ender abiye veda ederken de Ay yine bize bakıyordu. Ama bu sefer yaşanan vedanın hüznü vardı sanki çehresinde.

İkinci hafta pazartesi günü bu sefer Narman YİBO'nun bahçesine teleskobu kurduğumuzda sokaktan geçen bir amcayla birlikte baktık Ay'a. Sonra çocuklar geldi sıra sıra. Meraklı gözlerden parlayan ışıltılar, heyecanla söylenen sözler…

"Aynı bir hamura benziyor."

"İlk defa bu kadar yakından görüyorum."

"Abla, onlar krater mi?"

Daha nicelerini duyuyoruz. Diğer günlerde Şenkaya'da Ay'ı gözlemlerken bir tarafta halay bize eşlik ediyor, etrafta çocuklar heyecanla koşup duruyor. Olur

YİBO'da Mira geliyor yanımıza. O gün hepimizi ailenin bir parçası yapmış; gelip sarılıyor bize. Biz okulun merdivenlerinde kocaman ailemizle fotoğraf çekinirken Ay da adeta kendi kamerasıyla dağların arasından bizi çekiyor.

Tortum'da dış etkinlik saatinde uçurtmalar çıktı; herkes birkaç çocukla uçurtma uçurmaya çalışıyor. Sonra kocaman bir sahaya giriyoruz. Gökyüzünde Ay'a bu sefer Sudenaz abla ve biricik ilk yar'larının uçurtmaları eşlik ediyor. O gece herkes yattıktan sonra Erzurum'daki son gecemizin hüznüyle Ay'a bakıyorum. Benim için Ay ilk defa bu kadar anlamlı oluyor. Dönüş yolunda pencereden baktığımda da bu sefer bizim Erzurum'a vedamıza eşlik ediyor.

Akşam sunumlarında Erden Eruç'un çocuklara ilham olan videosunda Erden abi şundan bahsediyor:

"Aynı aya, aynı gökyüzüne bakıyoruz; böylece sevdiklerim daha yakın, okyanus daha küçük geliyor."

Bu sözü ilk duyduğumdan beri her zaman aklımın bir köşesindedir. Aynı Ay'a, aynı gökyüzüne baktığımız sürece aramızdaki mesafelerin bir önemi yok. Erzurum'daki ilk yar'larımızla bizim aramızda da aynı Ay'a baktığımız sürece mesafeler kaybolur. Ben şimdi, geldiğimden beri onlarla aynı Ay'a, aynı gökyüzüne baktığım için daha mutlu hissediyorum. Çünkü bugün ülkenin farklı köşelerinden baktığımız Ay'a bir gün yan yana bakacağız.

İyi ki her zaman İlkyar'a gönülden bağlı gönüllülerimiz var

iyi ki ülkenin dört bir yanında Ay'dan daha çok parlayan yıldızlarımız var,

iyi ki İLKYAR var…

Zeynep Tokatlı

PETE-2